

Juli 2026

S • N A R

Informatieblad van de
Hervormde Gemeente
Benschop

Meditatie

Ingehaald door zegeningen

Toen ik ooit in Ierland was, zag ik een zesjarige jongen die van zijn ouders aardappels kreeg om te poten. Hij pootte ze en een week later ging hij kijken of ze al opkwamen. Er was nog geen teken van leven te bespeuren. Twee weken later kon hij nog steeds niets ontdekken, dus groef hij de aardappels op om te zien of ze wel ontsproten waren. Uiteindelijk groef hij ze wel vier keer op, dus werd het nooit wat met die aardappels.

Sommige christenen zijn net als die jongen in Ierland. Ze planten hun aardappels in geloof en graven ze weer op om te zien of ze groeien. De essentie van geloof is juist dat we God ruimte geven om te laten groeien, ook als wij er zelf niets van zien. Wij voldoen aan de voorwaarden; God vervult de belofte en zegent. In Deuteronomium 28:2 wordt gezegd tegen hen die voldoen aan de voorwaarden: *al deze zegeningen zullen over u komen en u inhalen*. Wij hoeven niet achter de zegeningen aan te rennen; de zegeningen komen achter ons aan.

Dit zijn volgens Deuteronomium 28:2 de voorwaarden voor zegen: *dat u de stem van de HEERE uw God nauwgezet gehoorzaam bent door Zijn geboden in acht te nemen*. Zo staat het ook in Mattheüs 6:33: *Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden*. We zoeken niet de zegeningen; we zoeken het Koninkrijk. Vervolgens geeft God alles erbij wat we nodig hebben. Vraag er eens naar aan een ouder gemeentelid.

Uit: Gods levende Woord van Derek Prince

Column

door Marieke Suur

Waarin klein groots kan zijn

Of ik een column wil schrijven voor de Sonar, was de vraag die aan mij gesteld werd. Natuurlijk wil ik dat, maar waar moet dat dan over gaan? Een groots en meeslepend leven heb ik niet, dus groots en meeslepend schrijven zal 'em ook niet worden. Wie daarop zit te wachten kan dit stukje beter overslaan.

Maar ik wil graag delen wat me na aan het hart ligt en wat mij levensvreugde geeft, namelijk de tuin. Ik lig er als het ware middenin wanneer ik in de zomer dag en nacht in ons prieel doorbreng. Twee grote glazen schuifwanden verbinden me met bloemen en planten, met vogels, egels en padden, met lieveheersbeestjes, spinnen en allerlei ander 'klein grut' die tussen het groen hun verborgen leven leiden.

Liggend op bed en soms een rondje makend door de tuin, heb ik alle tijd om dit leven te aanschouwen. Waar een mens gewoonlijk door de drukte van het leven langs het kleine heen leeft, mag ik me er juist over verwonderen hoe bijzonder dit tuinleven kan zijn. Ik las ergens dat we in de natuur de vingerafdrukken van onze Schepper kunnen vinden. En hoe meer oog we daarvoor krijgen hoe meer vervuld we raken van Zijn grootheid.

Heb je weleens een tijdje op je knieën gelegen bij een mieren 'snelweg'? Druk verkeer van die ijverige beestjes, maar geen stoplicht of verkeersbord is nodig om dat gekrioel in goede banen te leiden. Of het bosmuisje dat ontdekt heeft dat er onder de vogelvoedertafel een waar feestmaal te vinden is, en af en aan rent met zijn wangzakken vol zonnebloemzaden om er zijn geheime holletje onder de korenbloemen mee te vullen. En dan die duif die elke dag op de pergola zijn middagdutje komt doen: even rust voordat hij weer druk in de weer moet om die vervelende aanbiddier van zijn vrouwtje weg te jagen.

Ik kan zo bladzijden vol schrijven over alles wat er in dat stukje tuin rond het prieel te zien is. Wanneer je er de tijd voor neemt raak je vervuld van een diep ontzag voor dat wat God geschapen heeft en waar wij zomaar van genieten mogen.

Doe het eens, gun jezelf eens een uurtje op je knieën met je neus dicht op het kleine, verborgen leven in de tuin. Dan komen als vanzelf de woorden uit psalm 8 naar boven: O Heere, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de hele aarde!

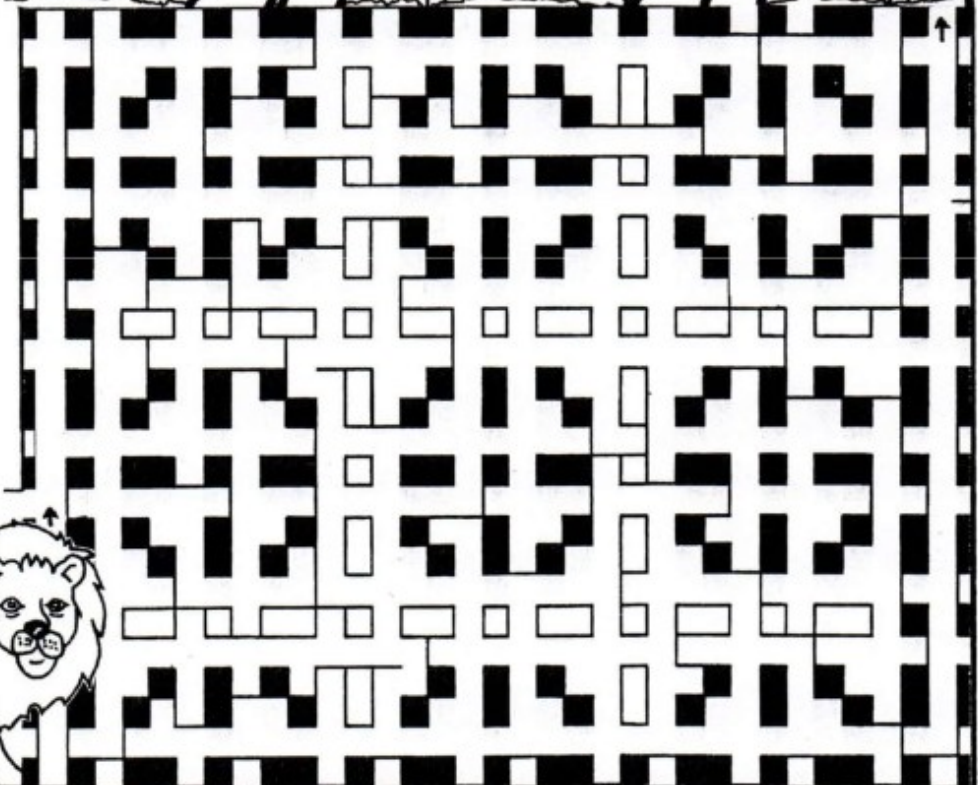
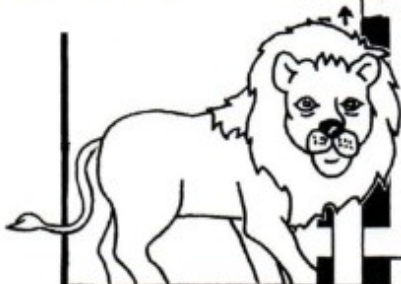
Voor de kinderen

“HEERE! Maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden.” — Psalm 25 vers 4

Hoera, het is bijna vakantie!
Misschien ga jij wel op reis naar
een ver land, of ga je heerlijk
logeren bij opa en oma. Dit kleine
leeuwtje gaat ook op pad: hij gaat
op bezoek bij opa Leeuw! Maar de
weg door de jungle is best wel
ingewikkeld.

Soms is jouw weg in het leven ook
wel eens lastig, net als in dit
doolhof. Maar wist je dat je er
nooit alleen voor staat? God wil je
altijd helpen op jouw weg. Of het
pad nu makkelijk is of even heel
moeilijk: Hij is altijd en overal bij je
om je te gidsen.

Magazine Vuur!

Ter ere van het 125-jarig jubileum brengt de GZB een uniek magazine uit: Vuur!

Voor € 12,50 ontvang je een kleurrijk magazine van 128 pagina's, boordevol verhalen uit Gods wereldwijde kerk. Laat je inspireren en meenemen op zendingsreis.

Voor € 20,00 ontvang je niet alleen een prachtig exemplaar voor jezelf, maar ook een tweede om cadeau te geven. Zo laat je anderen delen in het werk dat God wereldwijd doet. Meer dan de helft van de opbrengst gaat direct naar het werk van de GZB. In de kerk ligt een inblik-exemplaar.

Bestellen kan via de flyer in te leveren achter in de kerk of in Maranatha in de daarvoor bestemde box. Of geef de bestelling per mail door aan José Rietveld.

De magazines zijn rond het najaar beschikbaar en dan volgt ook de betaling.

Steun het werk van de GZB

Meer dan de helft van de opbrengst gaat direct naar het werk van de GZB. Met jouw bestelling verspreid je dus niet alleen inspiratie, maar draag je ook concreet bij aan zending.

Bestel nu Vuur!

Ja, ik bestel Vuur!

- ☐ 1 exemplaar voor € 12,50
- ☐ 2 exemplaren voor € 20,00
- ☐ ... exemplaren*

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

E-mail:

Telefoon:

*Bij drie exemplaren € 32,50, bij vier exemplaren € 40,00, etc.

**Lever deze bon in bij de plaatselijke zendingscommissie
of GZB-contactpersoon**

GZB-jubileumevenement

Onder het thema **‘Hou vol, God is trouw’** organiseert de GZB een feestelijk jubileumevent

Vier je dit met ons mee?

D.V. zaterdag 4 juli 2026 viert de GZB haar 125-jarig bestaan met een feestelijk buitenevent op het prachtige landgoed Mariënwaerdt in Beesd. Het wordt een dag om samen stil te staan bij Gods trouw in 125 jaar zending en gemeenteopbouw, in verbondenheid met kerken wereldwijd. U bent de hele dag welkom en kunt zelf kiezen wanneer u komt en welke onderdelen u bijwoont. Vanaf 10.30 uur is de inloop en om 11.00 uur begint de centrale opening. Rond 16.00 uur is er een gezamenlijke jubileumviering en om 18.30 uur sluit deze dag met een sing-out.

Verspreid over het terrein vindt u een hoofdpodium en zeven zendingstenten, elk verbonden aan een zendingsregio waar de GZB actief is. U hoort en ziet verhalen uit de wereldkerk en er is ruimte voor ontmoeting en workshops. Er is muziek van Trinity Wereldwijs en Elin, en een politiek debat met Mirjam Bikker (CU), Derk Boswijk (CDA) en Chris Stoffer (SGP). Kinderen maken een wereldreis en tieners gaan aan de slag met uitdagende activiteiten. Het belooft een feest te worden voor jong en oud.

Programma

10.30 – 11.00	Inloop en ontvangst
11.00 – 12.00	Centrale opening GZB-jubileumevent en lessen & zegeningen vanuit Indonesië
13.15 – 14.00	Optreden christelijke muziekgroep Trinity Wereldwijs
14.15 – 14.45	Rondetafelgesprek met christelijke politici Derk Boswijk (CDA), Chris Stoffer (SGP) en Mirjam Bikker (CU)
16.00 – 17.30	Centrale jubileumviering
17.45 – 18.15	Mini-documentaire Zendingsreis Albanië
18.30 – 19.30	Sing-out met muziekgroep Elin
11.00 – 19.30	Hoofdpodium: gevarieerd programma • Opening, jubileumviering en sing-out • Sprekers uit binnen- en buitenland • Interviews, getuigenissen en muziek
12.00 – 16.00	Zendingstenten - 7 regio's • Workshops en sprekers • Ontmoetingen met gasten en (oud-)zendingswerkers
11.00 – 18.00	Kinderschuur, tienerhonk en buitenterrein: • Kinder- en tieneractiviteiten met leuke spellen

Kijk voor meer informatie en aanmelden op www.gzb.nl/jubileumevent

Open kaart | Rhodé Hoogenboom

Ik, Caya Verlaan, ben met Rhodé Hogenboom in gesprek gegaan voor het Open-kaart spel. Rhodé is 18 jaar en heeft net examens gedaan op het vwo. Ze hoopt volgend jaar pedagogische wetenschappen in Leiden te gaan studeren. Ze werkt bij de Plus en bij Dutchies in Benschop. Ze heeft het er hier erg naar haar zin. In haar vrije tijd spreekt ze graag af met haar vriendinnen. Verder vindt ze het leuk om creatief bezig te zijn.

Bezoek je weleens christelijke evenementen of conferenties?

Rhodé is pas geleden voor de derde keer naar Opwekking gegaan. Ze bleef hier ook het hele weekend kamperen. Ze vindt het fijn dat je met een christelijke gemeenschap bent op opwekking, want ze vindt het bemoedigend voor haar geloof om zoveel christenen bij elkaar te zien. Ze vond het mooi om hier met vrienden en familie naar toe te gaan. De diensten en activiteiten die worden georganiseerd vond ze heel waardevol en laagdrempelig om naartoe te gaan. Zo woonde ze een dienst bij over wat er tussen jou en het geloof in staat, hier heeft ze geleerd aan welke obstakels ze weer moet werken.

Wat is jouw favoriete feestdag?

Rhodé haar favoriete feestdag is kerst. Ze vindt deze dag bijzonder, omdat dan Jezus is geboren. Dit is een beetje de essentie van het geloof. Verder vindt ze het fijn dat ze kerst samen viert, zowel in de kerk als ook met de familie. In deze periode is ze veel samen met haar familie en dat vindt ze leuk. Dat kerst in de winter valt, zorgt ervoor dat ze de lichtjes en versieringen extra waardeert, omdat het anders maar koud en donker is in de winter.

Wat is voor jou de essentie van ‘samen geloven’?

Rhodé vindt de essentie van samen geloven dat je erover kan praten, elkaar kan bemoedigen en elkaar steunen. Dus zowel de goede als de slechte momenten delen. Op het moment dat het iets minder gaat in het geloof dat je elkaar dan ook kan bemoedigen. Ze vindt in onze gemeente hier ook steun, door middel van de JV en Catechisatie. Ze vindt dat makkelijk toegankelijk en een fijne sfeer hebben.

Als je Jezus één vraag zou mogen stellen, welke zou dat zijn?

Rhodé zal Jezus de vraag stellen: Wanneer komt U terug? Soms hoort ze wel verhalen over dat het bijna gaat gebeuren, maar zeker weten wanneer weet ze niet. Ze blijft hier toch nieuwsgierig naar.

Bedankt Rhodé voor het gezellige gesprek en je eerlijke en mooie antwoorden!

Bid- en dankpunten

We bidden voor:

- Vrede, echte VREDE voor een ieder op de wereld
- Allen die ziek zijn, verdriet hebben, en de mensen die in rouw zijn.
- De komende vakantieperiode, of de Heer ook dan bij ons wilt zijn

We danken voor:

- De nieuwe lidmaten die belijdenis hebben gedaan
- Gods oneindige geduld met ons, wat een genade!
- Dat we danken kunnen

De Heer

De Heer is als een herder
en ik, ik ben zijn schaap.
Hij zorgt voor gras en water,
Hij waakt als ik diep slaap.

Bij Hem ben ik steeds veilig,
al is de weg soms zwaar.
Hij helpt me door de dalen,
in de nacht en bij gevaar.

Hij schenkt geluk en liefde,
met Hem ben ik niet bang.
Ik blijf bij Hem voor eeuwig:
Zijn trouw duurt levenslang.

De wonderknager

*Maar de volgende morgen, bij het aanbreken van de dag, liet God de plant door een worm
aanvreten, zodat hij verdorde.*
Jona 4:7

Jona ziet hoe God voor de stad het oordeel omkeert in genade, nadat de bevolking zich massaal heeft bekeerd. Hij slaat het mokkend gade: moet dat volk dan niet opdraaien voor z'n slechte gedrag? Leer je de mensen kennen, dan zin je op wraak. God probeert hem mild te stemmen en op andere gedachten te brengen door hem zelf te laten ervaren wat genade betekent. Het is warm daar. Hij laat een wonderboom opschieten om Jona schaduw te geven - 'om zijn ergernis te verdrijven,' staat er. (Jona 4:6). Maar Jona blijft mokken en de boom verdwijnt, aangevreten door een worm.

Als je Gods genade uit het oog verliest, verlies je het zicht op de wonderen die God doet. Er gaat een worm aan je knagen, die alle vreugde, vrede en verwondering rooft. Je veroordeelt niet alleen anderen, maar ook jezelf. Wat Jona betreft, mag zijn leven een einde nemen: 'Ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven' (Jona 4:8b)

Hoe is het mogelijk, terwijl Jona toch zoveel met God had meegemaakt. Hij was diep gezonken, riep in het binnenste van een vis naar God en werd uit het dodenrijk bevrijd. Toch zit hij daar nu zijn hoed op te vreten van ergernis.

Als alles stroef loopt en je je depri voelt en geen wonderen meer ervaart - zou je dan niet eens die wonderknager opruimen? Die veroordeling?

Genade geeft je andere ogen en een nieuw uitzicht.

Maak kennis met de Kerkenraad

door Kees van Woudenberg

Mij is gevraagd een stukje te schrijven voor de Sonar over mijn werkzaamheden binnen de kerkenraad. Ik ben Kees van Woudenberg en sinds 2018 ben ik als ouderling-kerkrentmeester betrokken bij onze gemeente.

Als ouderling kerkrentmeester houd ik mij samen met de andere leden bezig met het beheer en onderhoud van onze gebouwen, de financiën en andere praktische zaken die nodig zijn om het gemeentelven mogelijk te maken. Het werk van een kerkrentmeester is veelzijdig. Daarbij gaat het onder meer om het opstellen en bewaken van begrotingen, het beheer van de financiële middelen en bezittingen van de gemeente, het plannen van onderhoudswerkzaamheden, contacten met aannemers en andere externe partijen, het aanvragen van subsidies en het voorbereiden van investeringen en grotere projecten. Maar het werk bestaat niet alleen uit grote zaken. Ook kleinere, praktische problemen vragen aandacht, zoals een storing aan de verwarming, een lekkende kraan of een vaatwasser die niet meer werkt. Vaak zijn het juist deze zaken die snel opgelost moeten worden, zodat activiteiten binnen de gemeente gewoon door kunnen gaan.

Veel werkzaamheden blijven misschien onzichtbaar, maar zijn wel van groot belang voor het goed functioneren van onze gemeente. Projecten zijn vaak afhankelijk van veel verschillende factoren, zoals onderzoeken, vergunningen, offertes, subsidiemogelijkheden en besluitvorming binnen de verschillende geledingen van de gemeente. Daardoor kost de voorbereiding vaak meer tijd dan van buitenaf zichtbaar is. Een goed voorbeeld hiervan is het project rond het kerkdak, waarvoor de eerste voorbereidingen en verkennende gesprekken al in 2021 zijn gestart.

Binnen de kerkenraad vervul ik sinds dit jaar de functie van voorzitter. Dat zie ik als een mooie en verantwoordelijke opdracht, die ik met Gods hulp wil uitvoeren. Daarbij vind ik het belangrijk om naar elkaar te luisteren, verbinding te zoeken en samen te werken aan de opbouw van onze gemeente. Daarnaast maak ik als voorzitter deel uit van het moderamen, het dagelijks bestuur van de kerkenraad.

Het werk binnen de kerkenraad en het College van Kerkrentmeesters brengt verantwoordelijkheid met zich mee, maar geeft ook veel voldoening. Ik ben dankbaar voor het vertrouwen dat in mij is gesteld en zie ernaar uit om mij, samen met vele anderen, te blijven inzetten voor onze gemeente.

.....

Het geloof is een stok om op te steunen, niet om anderen mee te slaan.

Uit het leven gegrepen

Deze keer zijn we op bezoek geweest bij Brenda Heek-van Beusekom. Een bekende inwoner van Benschop. Als jong meisje speelde zij in al de kapperszaak van haar ouders waar half Benschop klant was. Haal jij de krulspelden er maar even uit Brenda, zeiden ze soms tegen haar. In de Hervormde Gemeente vindt Brenda het heerlijk om betrokken te zijn bij de jeugd. Catechisatie geven was haar ding. En ook de Alphacursus en het jeugdweekend vond ze fijn om aan mee te werken. Brenda werkt bij de HGJB in Bilthoven. Een hele leuke baan vindt ze dat. Zij werkt op de afdeling vakanties. In 2015 is ze getrouwd met Jan-Henri Heek en sindsdien woont ze in de Kapitein van Zijl-laan. Een woning met uitzicht op de polder. Een groot voorrecht vinden ze dat.

Voor Brenda is het helaas niet meer mogelijk om de kerkdiensten fysiek mee te maken. Meestal volgt ze de diensten samen met haar moeder via de kerkomroep. Wat is er aan de hand? Brenda merkte op een gegeven moment dat het lopen minder goed ging. Naar de dokter gaan werd lang uitgesteld tot duidelijk werd dat er echt wat aan de hand moest zijn. Lang verhaal kort: er was zeker wat aan de hand. Twee jaar geleden kwam de diagnose: primair progressieve vorm van MS. Dat was schrikken. Een hele nare aandoening die niet meer over gaat. Het is een ziekte die het zenuwstelsel aantast. Het veroorzaakt extreme vermoeidheid en problemen met bewegen. Er zijn steeds momenten van verlies en dus ook van rouw. Maar ook momenten dat het weer meevalt. Een andere manier van leven is het gevolg. Hoe ga je met de ziekte om? Waar vind je God in dit ziekteproces? Wat kan er nog wel? Enz. Overall moet over nagedacht worden. Er is tegenwoordig op medisch gebied veel mogelijk, dat betekent dat je steeds keuzes moet maken. Hulpmiddelen zijn er ook en dat is heel fijn. Zo komt er weer een beetje zelfstandigheid terug.

Waar Brenda zeker blij van wordt is als ze merkt dat mensen uit de gemeente haar niet vergeten. Ze kan ook erg genieten van muziek. Liederen kunnen soms op het juiste moment “binnenkomen”. In dat opzicht heeft ze een tip om te luisteren naar Reni en Elisa Krijgsman: “één gebed bij jou vandaan”. Het luisteren naar de bovenstem van de mannenbroeders is wat dat betreft ook optimaal genieten voor Brenda en haar moeder. Oudere gemeenteleden herinneren zich nog de tijd dat de vader van Brenda hier organist was. Hij had de gewoonte om boven het orgel uit de bovenstem te zingen. Oude tijden herleven!

We hopen dat we je gezicht in Benschop blijven zien Brenda. Ziek zijn is beslist niet fijn. Het is wel zo dat je daardoor gedwongen wordt om meer met Hem om te gaan. Alleen red je het gewoon niet. Brenda bedankt eenieder die aan haar denkt en wij danken jou voor dit gesprek.

Dromen

Naar Openbaringen 21

door Marieke Suur

O God, ik ben vol dromen
van leven dat volmaakt zal zijn
van liefde, vreugde, zonder pijn
Uw toekomst die zal komen

Ik kan niet wachten tot de dag
dat ik spelend in de velden
Uw goedheid zal vermelden
en voluit leven mag

En in die toekomstdromen
zie 'k hoe het leven worden gaat
hoe mensen door U nieuw gemaakt
in vrede samenwonen

Reikhalzend naar wat komen gaat
verlangend naar Uw overvloed
geen tranen meer maar alles goed
voor eeuwig Thuis gehaald

Ik zie Uw nieuwe schepping Heer
vol kleur en geur, vol leven
zo prachtig vormgegeven
volmaakt, geen doodsheid meer

Maar bovenal mag 'k uitzien naar die tijd
dat U mijn Licht bent, onze Zon
mijn Koning, onze Levensbron
waarin U alles en in allen zijt!

Duisternis en licht | Familie De Vries

Onze kinderen verheugden zich er al lange tijd op om grote dieren zoals olifanten en giraffen in het echt te zien. Het was nogal een schok toen we erachter kwamen dat veel mensen in Malawi helemaal niet zo'n positieve associatie hebben bij sommige dieren. Racheal, onze voormalige huishoudelijke hulp die nu haar eigen bedrijfje probeert op te zetten, vertelde tijdens een gesprekje over Afrikaanse dieren dat mensen bijvoorbeeld liever geen nijlpaarden en krokodillen zien. "Bedoel je omdat ze gevaarlijk zijn?", vroeg ik. Een nijlpaard is een grazer, maar als je tussen een moeder en een jong in komt te staan, ziet het er niet best voor je uit. Ook een ontmoeting met een krokodil loopt meestal niet goed af.

Maar er bleek meer achter te zitten. Racheal, zelf christen, legde uit dat zowel nijlpaarden als krokodillen in verband worden gebracht met hekserij. Vooral op het platteland is dit nog steeds actueel. Er zijn toverdokters die bepaalde "medicijnen" verkopen of toverspreuken gebruiken om mensen ofwel te beschermen ofwel kwaad af te roepen over andere mensen. Men gelooft dat hierbij regelmatig nijlpaarden en krokodillen worden ingezet. Ze gaf me een voorbeeld: "Als een boer 's morgens wakker wordt en ontdekt dat een deel van zijn gewassen zijn opgegeten door nijlpaarden, moet hij oppassen dat hij geen negatieve dingen zegt over nijlpaarden. Als hij dit wel doet, kan het zomaar zijn dat hij de volgende morgen tot de ontdekking komt dat zijn hele oogst is verdwenen."

Ook over de krokodil had ze een verdrietig voorbeeld. Haar oom was visser in een dorp. De zaken liepen goed, maar niet iedereen was daar blij mee. Op een dag werd hij tijdens zijn werk aangevallen door een krokodil. Hij overleefde het. Enige tijd later gebeurde dit opnieuw, maar weer overleefde hij het. Toen hij een reis maakte naar een ander gebied in Malawi, was hij na een paar dagen nog niet teruggekeerd. Zijn vrouw werd ongerust en vroeg of mensen wisten wat er gebeurd was. Uiteindelijk werd hij gevonden langs de weg, hij leefde niet meer. Hij was dit keer door mensen aangevallen en gedood. Vreselijk!

Naast deze verhalen over krokodillen en nijlpaarden, zijn er nog veel meer. Mensen nemen allerlei rituelen in acht die bedacht zijn door voorouders. Ze nemen bijvoorbeeld allerlei voorzorgsmaatregelen rondom huwelijk en geboorte, omdat ze bang zijn dat er nare dingen zullen gebeuren als ze dit niet doen. En er zijn vele voorbeelden van baby's die gestorven zijn om onverklaarbare redenen, maar waarvan de ouders bepaalde dingen 'fout' hadden gedaan volgens de mensen die nog aan voorouderverering doen.

Als ik dit hoor, word ik gewoon verdrietig dat veel mensen hier zo in angst leven. Wat een duisternis! En ik vraag me af wat ik ervan moet denken. Met mijn westerse bril op denk ik: dit kan toch niet waar zijn?

Er zijn vast andere verklaringen voor. Het ‘magisch maken’ van de natuur kan ook zomaar een soort coping strategie zijn om met het gevaar om te gaan. Maar tegelijk is het voor zoveel mensen hier realiteit, en weten we vanuit de Bijbel dat de duivel ook bepaalde macht heeft. Denk maar aan de tovenaars in Endor, waar Saul naartoe ging om de overleden Samuel te raadplegen (1 Samuel 28). En in Efeze 6 worden we opgeroepen om de wapenrusting van God aan te doen, omdat wij niet strijden tegen vlees en bloed, maar “tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten” (vers 12). Moet ik dan bang zijn voor deze machten? Nee, Jezus heeft de duisternis overwonnen, het Licht schijnt! En ook daarvan getuigde Racheal tijdens ons gesprek. Ze gaf aan dat er nu veel minder toverdokters zijn dan zo’n 50 jaar geleden, omdat steeds meer mensen christen zijn geworden. Als minder mensen erin geloven, heeft de duivel ook minder macht. Het Licht overwint de duisternis, ook vandaag! Maar niet zonder gebed, waartoe Paulus ons ook oproept in Efeze 6. Laten we waakzaam zijn en bidden dat onze ogen geopend worden voor de manieren waarop de geestelijke machten van het kwaad zich manifesteren. En laten we stand houden, bekleed met de wapenrusting van God (vers 11). De macht van Christus is altijd groter, Hij heeft overwonnen en overwint nog steeds!

.....

Ouderen- en spelletjesmiddagen

Overzicht ouderenmiddagen en spelletjesmiddagen

Aanvang middagen: inloop vanaf 14.00, we beginnen om 14.30 uur

14 juli	Spellenmiddag
18 augustus	Spellenmiddag
22 september	Spellenmiddag
6 oktober	Ouderenmiddag, met maaltijd
20 oktober	Spellenmiddag
17 november	Ouderenmiddag
1 december	Spellenmiddag
15 december	Ouderenmiddag

Hartelijk welkom op deze middagen!

.....

Gelukkig is hij die kan vergeven, gelukkig is hij die kan vergeten!

Update vanuit Italië

Dag lieve allemaal,

Tegen de tijd dat jullie dit lezen ben ik alweer drie maanden in Italië. Bij deze een update! Ik verdeel 'm in drieën: hoe gaat het in het safe house, hoe is het in deze regio en hoe gaat het met mij?

Hoe gaat het in het safe house?

Het safe house is vijf jaar geleden opgericht door een Amerikaans-Italiaans echtpaar. Ik vind het moeilijk om op papier uit te leggen hoe bijzonder deze mensen en hun toekomstdromen zijn. Vanaf het eerste moment kunnen we het heel goed met elkaar vinden en komen veel van onze verlangens en ideeën overeen. Zij zien het als een verhoord gebed dat ik hier terecht ben gekomen en voor mij is dat andersom net zo. Samen met God bouwen we iedere dag aan de visie waarmee ze zijn begonnen. Wat ik heel mooi vind aan dit safe house, is dat kwaliteit echt gaat boven kwantiteit. Het gaat er dus niet om zoveel mogelijk vrouwen op te vangen (een valkuil uit het verleden), maar om de vrouwen die hier zijn zo goed mogelijk te helpen. Dus niet alleen eten en onderdak bieden, maar ook bouwen aan een toekomst door middel van therapie, scholing, bijbaantjes, uitjes, etc. De vrouwen die hier wonen hebben vaak geen (gezonde) familie, dus wij staan als familie om ze heen. We zijn hun community en ze kunnen op ons rekenen.

Hoe is het in deze regio?

Wanneer ik hier langs het meer loop, word ik altijd geraakt door wat ik zie. Het diepe blauwe water, de hoge groene bergen en de oranje gekleurde zonsondergangen herinneren me steeds weer aan hoe prachtig God alles geschapen heeft. Maar als ik dan naar de andere mensen kijk die daar lopen, zie ik vooral ongelukkige en verloren gezichten. Hoe kan zoveel schoonheid en zoveel leegte op dezelfde plek naast elkaar bestaan? In Italië is cultureel katholicisme alom tegenwoordig, maar er zijn maar weinig mensen met een levend geloof. Het maakt dat ik nog liever Gods liefde wil doorgeven aan wie ik hier dan ook ontmoet. Het is bijzonder te merken hoe ik daar, ondanks dat ik de Italiaanse taal nog niet machtig ben, regelmatig de gelegenheid voor krijg.

Hoe gaat het met mij?

In één woord: goed. Ik heb hier een fijne plek en lieve mensen om me heen. Ik geniet iedere dag van deze omgeving en ik ben dankbaar voor alles wat ik hier in het safe house en voor CAMA Zending kan doen. En hoewel ik al in Nederland speelde met het idee dat ik misschien wel iets langer dan vier maanden weg zou blijven, ben ik daar inmiddels vrijwel zeker van. Terwijl ik dit schrijf is het nog iets te vroeg om concretere uitspraken te doen, maar jullie horen binnenkort van me via de kerkapp!

Wil je vaker updates ontvangen? Stuur me een berichtje, dan voeg ik je toe aan mijn Whatsappgroep. Ik sta ook altijd open voor een belletje, mocht je het leuk vinden om verder te praten! En ben je deze zomer in de buurt van het Lago di Lugano, laat het me weten ;)

Rhodé Lodewijks

j	c	p	v	k	r	g	j	a	m	q	o	t	h	c	i	l
q	r	r	z	b	n	n	b	d	y	m	f	g	k	v	g	w
e	w	g	g	f	e	i	z	v	g	n	i	d	n	e	z	h
l	d	o	n	a	v	z	e	g	e	n	i	n	g	r	r	v
e	h	a	v	i	e	j	v	f	t	s	o	o	r	t	e	k
b	e	p	n	a	l	i	f	r	e	d	g	u	e	r	v	j
j	p	d	i	e	h	r	a	a	b	k	n	a	d	o	l	g
i	g	s	f	g	g	p	e	a	b	o	c	r	o	u	i	z
b	n	o	w	e	u	f	d	d	n	n	i	p	m	w	k	x
r	i	n	o	s	i	o	g	l	u	e	f	o	i	e	i	z
e	v	a	n	g	e	l	i	e	t	o	y	o	n	n	n	e
p	e	r	d	y	b	e	e	u	w	i	g	h	e	i	d	g
p	g	q	e	j	r	r	o	t	c	m	l	r	e	q	e	e
e	r	o	r	c	w	r	e	s	s	o	l	r	e	v	r	n
h	e	e	r	s	e	r	q	c	l	a	z	o	n	d	e	e
c	v	z	k	e	r	k	e	n	r	a	a	d	z	o	n	n
s	j	r	b	h	e	r	d	e	r	p	l	n	h	o	p	t

bijbel dankbaarheid dominee eeuwigheid evangelie genade
heerser herder hoop kerk kerkenraad kinderen leven licht
lofprijzing naasteliefde ouderling schepper sonar troost
verdriet vergeving verlosser vertrouwen vreugde wonder
zegenen zegening zending zonde

Ontmoeting in het restaurant

De deur wordt geopend en een donkerharige vrouw in een elegant pakje komt naar binnen. Ik schrik als ik haar zie en mijn vingers frommelen het servet in elkaar. Tanja? Dat kan niet waar zijn, die woont toch al jarenlang in Groningen!? Wat heeft ze in dit kleine Zeeuwse restaurant te zoeken? Het bestaat niet dat zij deze chique vrouw is. Tanja van Essen. Ze is het niet. Vast niet. Maar ze is het wel, want ze blijft bij mijn tafeltje stilstaan en zegt: "Willeke?" Ben jij dat? "Ze vraagt of ze bij mij mag zitten." Stug weet ik een schor "best hoor" uit te brengen, maar eerlijk gezegd wens ik haar mijlen ver weg. Tanja... Wat moet ik met haar? Juist nu alles in mijn leven op orde is, nu ik vrede heb met de weg die God met mij gaat en nu ik besef dat Zijn weg de beste is, komt zij alles in de war gooien?

"Wat een tijd geleden!" 40 jaar? "Onder haar taxerende blikken voel ik me ineens schrompelen tot een onbeduidend persoontje. Timide en teruggetrokken. Een doetje. Haar stem klatert over me heen. "Je bent ouder geworden, tja, wie niet hè? Maar Willeke, je lijkt nog geen steek veranderd. "Gaat het goed met je?"

Ik knik bedeesd, alsof ik opnieuw in een verlegen vrouw van 21 jaar ben veranderd. "Ja, best hoor." Nadat ze haar jasje over de stoel tegenover mij heeft gehangen, zegt ze: "Eventjes naar het toilet".

"Ja, best", knik ik opgelucht, blij met dit uitstel dat mij de kans geeft om tot mezelf te komen. Tegelijk verwens ik mezelf. Wat doe ik stuntelig! Weet ik opeens niets anders meer uit te brengen dan "best hoor?" Ben ik van slag door een ontmoeting met iemand die mij 40 jaar geleden amper zag staan? Raak ik nu nog van slag door deze vrouw?

Ik kneed mijn haar in model en trek mijn shirt glad. Zo moet het maar goed zijn. In een flits heb ik gezien dat ze het net als vroeger glansrijk van mij wint wat haar uiterlijk betreft. Nou, én? "Heere, wilt U mij helpen om mijzelf te zijn?"

Ik ga recht op mijn stoel zitten en glimlach naar het meisje dat mijn dessertbordje weg komt halen. "Heerlijk was het." Hier hoeft ik niet over te aarzelen. Ik heb met volle teugen van mijn eten genoten. Vakantie! Vandaag was mijn eerste vrije dag. Heerlijk, 3 weken lang niet naar de apotheek! Geen recepten uittypen, geen klanten helpen aan de balie! Vanmorgen besloot ik om mezelf te trakteren op een etentje om de vakantie goed in te luiden en reserveerde een plaatsje in "Bon repas".

"Voor een persoon, om 7 uur en liefst een plekje bij het raam". De vrouwenstemmen aan de andere kant herhaalde: "Vanavond om 7 uur, bij het raam. Voor twee personen". "Nee, haastte ik me te zeggen, één persoon."

Vinden de mensen het nog steeds vreemd als iemand alleen uit eten gaat? Regelmatig kijkt iemand mij meewarig aan als ik in mijn eentje iets onderneem. Of verbeeld ik me dat maar? Het kost me nog altijd moeite om alleen uit te gaan, en ook nu moest ik me van tevoren echt goed voornemen om optimaal van mijn etentje te genieten. Een mals varkenshaasje in champignonroomsaus, en bosvruchtensorbetijs toe. Mmmm op mijn gemakje heb ik alles geproefd en genoten van de gezellige sfeer met pianoklanken op de achtergrond. Niet zoals ik thuis vaak mijn eten naar binnen werk, met een boek naast me op tafel, maar heerlijk rustig dineren. Alleen. Ja, én? Er zijn toch zoveel mensen die alleen door het leven gaan? Die net als ik nog nooit de ware zijn tegengekomen? Daar hoef ik me toch niet minder om te voelen? Voor het eten heb ik mijn Hemelse Vader gedankt voor alle fijne dingen: voor de vakantie en voor mijn fantastische werk in de apotheek, voor mijn nieuwe elektrische fiets, en vooral mijn vrienden. En nu komt Tanja plotsklaps mijn comfortabele leventje binnenvallen.

Als ze aan tafel schuift, vraag ze: “Hoe is het zo met jou? Huisje, boompje, beestje? Of ben je nooit getrouwd?” Even bijt ik op mijn tong. Altijd weer diezelfde eerste vraag die de mensen stellen. Ik was graag getrouwd, Maar ik weet dat ik ook zonder man geliefd ben door God en door mijn familie en vrienden. Kalm kijk ik Tanja aan en schud mijn hoofd. “En jij?”

Haar vuurrood gestifte mond vertrekt krampachtig als ze vertelt. Over haar huwelijk met Thijs, over de vijf jaren van zijn ziekte, over zijn sterven. Haar keurig gevijlde nagels wroeten door het haar als ze praat over haar kinderen, waarvan er één ernstig ziek is, en de ander geen contact meer met haar wil. Achter elkaar vertelt ze. Het lijkt of de dam rondom haar opgepotte verdriet openbreekt. Ik buig me naar haar toe om beter te luisteren. Als ze haar handen onrustig naast het kopje koffie neerlegt, heb ik de neiging om de mijnen eromheen te sluiten. Even aarzel ik. Hoe zou ze dat vinden? Ik, Willeke, dat stille meisje van vroeger? Die teruggetrokken meid die meestal in een hoekje stond? De vrouw die altijd alleen gebleven is en geen man gehad heeft die haar het liefste vond van iedereen? In gedachten hoor ik de woorden van mijn Hemelse Vader die ik vanmorgen uit Zijn Woord las: “Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?” Alle dingen. Ja, Hij heeft mij rijk gezegend. Alles wat ik nodig heb, heeft Hij mij gegeven. En terwijl Tanja met een vurige bloes op haar wangen verder vertelt, durf ik mijn handen meelevend om de hare te leggen. “Ach, wat erg voor je”. Ik moet me voorover buigen om haar fluisterende woorden te verstaan: “Dank je wel dat je naar mij wilt luisteren.” “Ik ben zo blij dat jij hier bent.”

Het werk van een ouderling

door Meindert Lodewijks

Mij is gevraagd om iets te schrijven over mijn rol als ouderling. Als ik terugkijk op de afgelopen jaren, ben ik vooral dankbaar. Samen met Dianne woon ik al meer dan dertig jaar in Benschop. We komen allebei uit een ander deel van Nederland, maar na ons trouwen zijn we hier gaan wonen. In de loop van de jaren hebben we op verschillende plekken in het dorp gewoond. Toch is er één ding dat steeds hetzelfde is gebleven: we voelen ons hier thuis. Dat geldt niet alleen voor het dorp, maar ook voor de Hervormde Gemeente. We hebben ons altijd verbonden gevoeld met de gemeente en met de mensen die erbij horen. Sinds iets meer dan twee jaar mag ik ouderling zijn. Dat vind ik bijzonder en waardevol. Tegelijk vind ik het ook best een zware taak. Ik snap heel goed dat mensen daar tegenop kunnen zien. Het kost tijd en energie, en het roept ook vragen op. Ben ik wel geschikt? Kan ik dit wel aan? Ben ik geestelijk sterk genoeg voor zo'n taak? Zelf herken ik die vragen ook. Juist naast mijn werk en gezin merk ik dat het niet altijd eenvoudig is om alles goed te combineren.

Toch wil ik vooral zeggen dat het werk van ouderling niet alleen zwaar is. Er zit ook veel moois in. Juist dat wil ik graag benadrukken. Vooral het huisbezoek vind ik heel waardevol. In gewone gesprekken gaat het vaak over werk, gezin of dagelijkse dingen. Dat is natuurlijk goed, maar tijdens een huisbezoek is er vaak ruimte om dieper te praten. Dan gaat het over geloof, over zorgen, over dankbaarheid, over moeite en over de vragen die in een mensenleven kunnen spelen. Dat zijn vaak bijzondere momenten.

Soms kun je iets betekenen voor iemand anders door te luisteren, mee te denken of samen uit de Bijbel te lezen. Maar ik merk ook dat ik er zelf door bemoedigd word. Ik kom regelmatig thuis van een gesprek met het gevoel dat ik zelf ook iets heb ontvangen. Het zijn ontmoetingen waarin je iets mag zien van Gods werk in iemands leven. Dat maakt dit deel van het ambt voor mij heel kostbaar. Ook op andere momenten mag je als ouderling dichtbij mensen staan, juist in tijden van blijdschap en verdriet. Bij een geboorte, een huwelijk of een belijdenis, maar ook bij ziekte, zorgen en afscheid. Dat maakt het werk soms zwaar, maar ook heel betekenisvol.

Als ouderling mag ik meedenken in de gemeente en proberen om op een goede manier leiding te geven. Maar daarnaast mag ik ook omzien naar mensen in hun leven van elke dag. Die twee horen voor mij bij elkaar. Toch weet ik ook heel goed dat ik dit niet uit mezelf kan doen. Daarom is gebed voor mij zo belangrijk. Ik heb Gods hulp en leiding steeds weer nodig. Ik merk namelijk ook dat dit werk niet zonder strijd is. Soms voel je je klein, onzeker of moe. Juist daarom wil ik vragen om gebed, voor mij en voor alle wijkouderlingen. Bid dat wij dicht bij de Heere blijven, dat wij wijsheid krijgen en dat wij ons werk in Zijn kracht mogen doen.

Wat ik tenslotte graag wil meegeven, is hoe belangrijk het is om in de Bijbel te lezen. Het is heel makkelijk om de Bijbel dicht te laten en met andere dingen bezig te zijn. Maar juist in Gods Woord ligt zoveel rijkdom. Door te lezen leer ik God beter kennen. Soms begrijp ik niet direct alles wat ik lees, maar toch merk ik dat God later dingen duidelijk kan maken. Zijn Woord blijft werken, ook als je dat niet meteen ziet. Dat vind ik nog altijd iets heel wonderlijks. Daarom hoop ik dat we niet alleen mensen van drukte en bezigheid zijn, maar vooral mensen van gebed en van Gods Woord.

Een nieuw redactielid

Sinds dit voorjaar maak ik deel uit van de redactie van de Sonar. Veel mensen zullen mij al kennen: ik ben Erika Copier en woon sinds afgelopen zomer op het Boveneind NZ 16a, samen met Erik en onze zoon Harm. Onze twee dochters, Manon en Janine, zijn inmiddels uitgevlogen en wonen in respectievelijk Amsterdam en Amstelveen, maar gelukkig komen ze samen met hun lief nog regelmatig ons huis met hun gezelligheid vullen.

Op een avond stond Joke bij ons aan de deur met de vraag of ik hun redactie wilde komen versterken. Dat vond ik ontzettend leuk. Een redactie is mij namelijk niet vreemd: jarenlang heb ik in de redactie van *Het Baken* gezeten. Het voelt dus eigenlijk weer heel vertrouwd om mee te draaien. Ik hoop dan ook een mooie bijdrage te kunnen leveren aan de Sonar. Fijn dat er nog steeds mensen zijn die van papier houden 😊. Zelf ben ik daar ook één van, al kan ik tegenwoordig natuurlijk ook niet meer zonder alle online hulpmiddelen.

Op mijn werk gaat er ook steeds meer digitaal. Ik ben adviseur omgevingsmanagement bij het waterschap en houd mij bezig met dijk- en oeververbeteringen van regionale waterkeringen. In mijn rol zorg ik ervoor dat projecten soepel verlopen door alle betrokken partijen, bewoners, collega's van handhaving, keringsbeheer, vergunningverlening, gebiedsbeheer, gemeenten en diverse organisaties, met elkaar te verbinden. Ik stem belangen af, bewaak de samenwerking en probeer hinder zoveel mogelijk te beperken. Je kunt mij zien als de schakel tussen techniek, bestuur en omgeving.

Schroom vooral niet om mij aan te spreken, of het nu gaat over mijzelf of over de Sonar. Nieuwe ideeën, verbeteringen of andere suggesties zijn altijd welkom.

**Als men jong is heeft men tranen zonder verdriet,
als men oud is verdriet zonder tranen.**

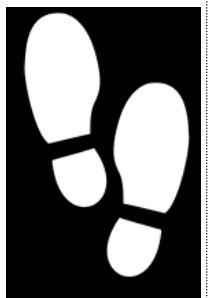
Uit het leven gegrepen

We werden ontvangen bij Antoon van Dijk. Misschien kent u hem niet zo goed. Hij woont diep in het Benedeneind samen met zijn vrouw. De twee kinderen zijn reeds uitgevlogen. Antoon is hervormd, maar ging meestal in Lopik naar de gereformeerde kerk. Tegenwoordig is het allemaal PKN. Antoon had vroeger een garage aan huis. Maar op een gegeven moment heeft hij in de autobranche een bijzondere switch gemaakt. Dat zit zo: hij leerde een techniek kennen: “uitdeuken zonder spuiten”. Dat was nieuw en hij was er goed in. Sindsdien reisde hij de hagelbuiën achterna! Bij garages waar veel auto's met hagelschade binnenkwamen ging hij aan de slag. Dat heeft hij 25 jaar gedaan en de eigen garage werd opgeheven. Antoon liep inmiddels tegen zijn pensioen aan, maar werkte nog een beetje door totdat...

December 2022 heeft hij tijdens zijn vakantie een ernstig ski ongeluk gehad. Het had maar een haartje gescheeld of hij had er een hoge dwarslaesie aan overgehouden. Een hele spannende tijd ook voor zijn gezin. Na een operatie in Oostenrijk kwam hij terug in Nederland en moest er gerevalideerd worden in de Hoogstraat. Hij kwam daarbinnen terwijl hij zijn armen en benen nog steeds niet kon voelen, laat staan bewegen. Maar toen hij met ontslag ging kon hij weer lopen! Een wonder, zo kun je dat gerust noemen.

Hoe heeft Antoon deze periode ervaren? Ontzettend dankbaar dat hij er nog is. Ook z'n armen en benen die het weer redelijk doen. Hij kan zelfs weer autorijden en fietsen. Maar hij is door het ongeluk natuurlijk behoorlijk abrupt stilgezet. Er kwam veel tijd om na te denken. Bij Antoon werkte het zo dat hij vooral ging nadenken over het wonder van het leven. Het lijkt vanzelfsprekend dat alles altijd maar functioneert: lopen, praten, horen, kijken, werken... Maar nu bij hemzelf een kink in de kabel is gekomen drong het besef zich op, dat níets vanzelfsprekend is. Alles wat gewoon lijkt, is een wonder. Die wonderlijke complexe werkelijkheid waarin alles klopt kán niet als vanzelf ontstaan zijn. De grote wonderen, de hemellichamen in hun precieze baan en de “kleine” wonderen: in periode van de revalidatie werd er een kleinkind geboren. Een zeer groot wonder van God.

De tijd in de Hoogstraat heeft hij positief ervaren. In deze wereld, die hij totaal niet kende, kon hij gelukkig goed gedijen. Met name de sfeer, het harde werken en de dienstbaarheid van het personeel maakte veel indruk. Ook nu hij thuis is blijft hij onder behandeling. Fysiotherapie is onmisbaar. Maar ook de pijnpoli wordt bezocht, vanwege de zenuwpijn die wordt veroorzaakt door de beschadigde zenuwen. Ondanks beperkingen blijft hij positief gestemd. Antoon is inmiddels in Groningen begonnen met het lopen van het Pieterpad! Steeds zo'n 10 km per keer. Tot nu toe gaat zijn vrouw mee. Maar als u denkt: ik wil ook wel een keertje mee op lopen, meldt u zich dan. Antoon bedankt voor de ontvangst en Gods zegen voor de toekomst.

Bijbelwoord | Zegenen

Zegenen is een mooi Bijbels woord, al is het een beetje abstract. Als je zoekt in de grondtaal is het woord voor zegenen "Barach". Dat is een concreet woord. Dat simpele woord laat de theologische betekenis zien: In 2 Kron. 6:13 **knielde** Salomo op zijn knieën. Het lijkt wat vreemd, maar knielen is het woord voor zegenen! Dat zit zo: Je knielt op je knieën als je een ander (de koning) eer wil bewijzen en daarbij een **geschenk** aanbiedt.

Als God ons zegent knielt hij a.h.w. om bij ons op ooghoogte te komen. Zijn geschenk aan ons is Zijn leven (Christus) en Zijn nabijheid. Andersom, als wij God zegenen, knielen wij voor Hem, maken onszelf klein en Hem groot. Ons geschenk aan Hem is hetzelfde: ons leven. Vergelijk het zegenen door God met een vader die op zijn knieën gaat bij zijn kleine kind om te horen wat er aan de hand is. Zo'n vader laat zien dat hij er voor zijn kind is. Ander voorbeeld: om de voeten van de discipelen te wassen ging Jezus op de knieën voor zijn leerlingen. Dat was zegenen. Zegenen gaat niet over welvaart en voorspoed.

Het idee dat wij mensen God zegenen vinden wij wat vreemd. Dat heeft te maken met de Bijbelvertaling. Als in de grondtekst staat "gezegend zijt Gij", kozen de vertalers meestal voor: "geloofd zijt Gij" (b.v. Ps. 124:6 en Ps. 145:1 en 21). Misschien vonden ze het een gek idee dat wij God zouden zegenen. Maar als je de betekenis van het woord leert kennen is het juist goed dat wij dat doen. Als wij God zegenen/op de knieën gaan, erkennen we onze kleinheid en afhankelijkheid van Hem. Denk aan Daniël die dagelijks zijn knieën boog. Ons ten voorbeeld.

Rodh  gaf in haar speech in de dienst op 29 maart trouwens een mooi voorbeeld van zegenen: Zij **knielde** neer bij een man bij de plus om met hem te praten en gaf hem als **geschenk** wat te eten: Zegenen in de meest letterlijke betekenis van het woord! (Wordt vervolgd)

Hoe zit het nou met | De Filistijnen en de Palestijnen

door Joke de With

Filistijnen.

Dat volk kennen we allemaal van de Bijbelse geschiedenis. Het was een Zeevolk afkomstig van Kreta. Zie Amos 9:7 en Sefanja 2:5. Een Europees volk dus die in de 12de eeuw voor Chr. de kuststrook van zuid Kanaän koloniseerde. Ze stichtten daar 5 stadstaten: Ashdod, Ashkelon, Gaza, Ekron en Gat. Ook nu nog bekende namen. Zij waren vijanden van de Israëlieten. We kennen de oorlogsverhalen van koning Saul en koning David. Het gebied waar zij woonden was toegewezen aan de stam Juda. Ondanks de vele oorlogen lukte het niet om ze uit het land weg te krijgen. Uiteindelijk zijn de Filistijnen wel verdreven, maar niet door de koningen van Israël. Het was koning Nebukadnezar die hen in 604 voor Chr. naar Babel wegvoerde (dat gebeurde ook met de Moabieten en de Ammonieten). Zo zijn deze volken uit de geschiedenis verdwenen. Enige jaren later werd ook de stam Juda naar Babel weggevoerd. Na 70 jaar kregen zij echter toestemming om terug te gaan naar hun eigen gebied. Zij kregen opdracht van de heidense koning Kores om de tempel te herbouwen en de stad Jeruzalem. Daarover kun je lezen in de boeken Ezra en Nehemia. In tegenstelling tot de Filistijnen verdwenen de Joden daardoor, wonder boven wonder, niet uit de geschiedenis.

Palestijnen.

Deze naam kennen we van de recente geschiedenis. Wie zijn zij? In de tijd dat Jezus op aarde rondwandelde, waren er dus geen Filistijnen meer in het land. In 60 voor Christus werd het Midden-Oosten, waaronder Judea, gekoloniseerd door de Romeinen. Tegen deze bezetting is altijd verzet gepleegd door de Joden. Daarom stuurde de Romeinse keizer twee keer zijn legioenen erop af. De eerste keer verwoestte hij Jeruzalem en de tempel (70 na Chr.). De tweede keer werden echt alle joden vermoord of ontvluchtte het land (135 na Chr.). Niets mocht ooit nog aan Israël herinneren (Ps. 83:5). Uit wraak veranderde keizer Hadrianus de naam van dat stukje land in Palestina, naar de aartsvijand van de Joden. Dat is de oorsprong van de naam. Het is geen Arabische naam, maar Europees. Een onbetekenende rest Joden overleefde de slachting en bleef achter in het land.

Hoe ging het verder?

Na de eliminatie van de Joden, bleef de naam van het gebied tot 1948 altijd Palestina. Het gebied was altijd een provincie van een of ander koloniaal rijk. Om er slechts een paar te noemen: Na de Romeinen kwamen de Byzantijnen, de Arabieren met de islam, het Turkse kalifaat en tenslotte de Engelsen. Nooit is er een zelfstandig Palestijns volk geweest. Er was nooit een Palestijnse regering, geen eigen staat, geen eigen vlag. Alle mensen die de provincie Palestina bewoonden waren Palestijnen en dat waren zowel Joden, Arabieren als Christenen. De huidige Palestijnen zijn dus geen nazaten van de Filistijnen en het is ook geen apart Arabisch volk. In 1948 kwam de naam Israël na

19 eeuwen weer terug voor het gebied. Uit protest daartegen plakte de leider van de Arabieren in dat gebied, Yasser Arafat, de naam van de provincie op het Arabische deel van de bevolking (1964). Zo ontstond een Palestijns volk dat er voor die tijd nooit geweest was.

.....

Een vakantieherinnering

Een reisgids kwam op weg een Bijbel tegen,
ze zaten beide in een weekendtas.

De reisgids was een tikkeltje beduimd,
de Bijbel of hij pas gebonden was.

"Zeg", sprak de reisgids aarz' lend tot de Bijbel
- en uit zijn stem klonk zachtjes een verwijt -
jij blijft zo nieuw ondanks het vele reizen,
terwijl ik bijna zienderogen slijt.

Ze moeten mij natuurlijk veel gebruiken
op mijn gegevens kun je altijd aan,
de mens zegt waar hij heen wil reizen,
ik geef vertrek- en halteplaatsen aan.

Toen sprak de Bijbel en hij zuchtte even:
"Ik ben de mensen niet zo naar de zin,
'k Wijs wel de weg, maar, wat zij lastig vinden:
bij mij staan er geen aankomsttijden in!"

.....

Lees Psalm 71 : 1-16

Verwerp mij niet ten tijde van de ouderdom; verlaat mij niet nu mijn kracht vergaat (vs.9)

Woorden die spreken van een ontroerende kwetsbaarheid. Oud worden is naast een zegen vooral ook zwaar. Niemand ruilt graag zijn racefiets in voor een rollator. Of zijn sneakers voor steunkousen. De dichter laat zich in het hart kijken. De eens zo hardwerkende handen zijn broos. De ooit welluidende stem is gebarsten. Wat kun je er nog mee? Bidden. Hij besluit te bidden om Gods kracht, nu zijn kracht vergaat. Om Gods nabijheid, nu mensen om hem heen dreigen weg te vallen. Hij had op God gesteund van de moederschoot af en hij zal het blijven doen. Leunen op God, van de wieg tot het graf. Heer, laat zijn vastberadenheid mij tot een voorbeeld zijn.

Annemarie van Heijningen-Steenbergen

Samen rondom de opvoeding

Hoi beste gemeenteleden!

Door de redactie van Sonar is gevraagd of wij een stukje wilden schrijven over de Geloofsopvoedingskring, waar wij aan deelnemen sinds wij lid zijn geworden.

De Geloofsopvoedingskring is een plek waar we met een groepje ouders samen nadenken over de geloofsopvoeding van onze kinderen. Onze kinderen hebben de leeftijd van 0-6 jaar. In een open en ontspannen sfeer bespreken we onder leiding van dominee Hoogesteger thema's die in het dagelijks gezinsleven spelen en zoeken we naar manieren om het geloof een natuurlijke plaats te geven binnen het gezin.

Tijdens de bijeenkomsten werken we aan de hand van het boek 'Voorleven - in gesprek over opvoeden en geloven', uitgebracht door de HGJB. Dit boek behandelt verschillende thema's binnen geloofsopvoeding, zoals 'zingen en bidden', 'Bijbellezen', 'vertrouwen', 'ontvangen en doorgeven', 'spelenderwijs leren' en 'jonge kinderen in de gemeente'. Naar aanleiding van de vragen en opdrachten in dit boek delen we ervaringen, bemoedigen we elkaar en verdiepen we ons in wat de Bijbel zegt over opvoeding en geloofsoverdracht. Er is ruimte voor vragen, herkenning en praktische handvatten. Zo willen we elkaar helpen om kinderen voor te leven wat het betekent om God lief te hebben en Hem te volgen.

De Geloofsopvoedingskring is een mooie plek om met andere ouders bewust bezig te zijn met de christelijke opvoeding van onze kinderen, en daarnaast is er genoeg ruimte om ontspannen te lachen met elkaar. Eind juni hebben we de laatste sessie met elkaar staan en we zien uit naar een nieuw seizoen. Er zijn ook plannen om de Geloofsopvoedingskring uit te breiden naar volgende leeftijden, dus mocht je (een) kind(eren) hebben: van harte aanbevolen! :)

Groetjes van Martijn & Lizanne de With

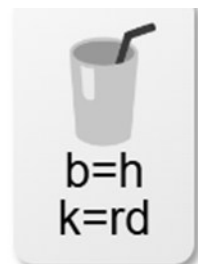
Maak kennis met | Familie Van den Broek

We gingen op bezoek bij de familie Van den Broek voor een nadere kennismaking. Een jong gezin met twee jonge kinderen die zich bij onze gemeente hebben aangesloten. Het zit zo: Roos en Martijn kregen al op heel jonge leeftijd verkering en ze hebben elkaar niet meer losgelaten. Roos is geboren in Polsbroekerdam en Martijn komt van de Uitweg. Ze trouwden in Oudewater en gingen daar ook wonen. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Leven op het platteland was voor beiden het ideaal. Dat lukte toen er een huisje net voorbij de Damweg te koop kwam. Alles is fijn daar: een thuisgevoel, zitten aan de grote keukentafel en lekker bij de burens achterom kunnen lopen. Het hard rijdende verkeer voor hun huis is het enige minpunt. Roos woont dus weer in haar oude omgeving en in de buurt van een aantal vriendinnen van vroeger. Roos is van katholieke huize, maar zij ging met de vriendinnen van de Samuelschool vaak mee naar de hervormde kerk in Benschop en naar de JV. Dat vond ze fijn. In de katholieke kerk is helaas weinig jeugd meer te bekennen.

Martijn was ook snel gewend op de nieuwe stek. Hij ging vroeger altijd met zijn ouders naar hervormd Lopikerkapel. Martijn heeft een baan bij Limach in Ede. Hij is de inkoper van het bedrijf. Ze maken er elektrische graafmachines van heel klein tot heel groot. Het is een prima baan, alleen soms wel lastig i.v.m. de reistijd als het druk is op de weg. Roos werkt al negen jaar in de kinderopvang. Meestal in Polsbroek en soms in Schoonhoven als dat nodig is. Een bezigheid die haar op het lijf geschreven is.

In november 2025 werd er verhuisd naar Polsbroekerdam en begin januari werd de baby tussen de verhuisdozen geboren. Het was tijdens de sneeuwweek en dat betekende weinig visite. Het was een fijne kraamtijd met alle rust om van het witte uitzicht en van de nieuwe wereldburgeres te genieten. Saar is de naam. In maart werd zij gedoopt. Haar grote broer heet Sam en is bijna 3 jaar oud. Voor Sam is het nog wel wennen op de kerkcrèche, maar dat komt vast goed.

We hopen dat jullie onze kerk als een plek ervaren die goed is om naartoe te gaan en om te groeien in geloof. Dank voor jullie ontvangst en Gods zegen toegewenst in jullie leven.

Gezocht

Ben jij de nieuwe stem voor de Sonar?

Wij zijn op zoek naar iemand die af en toe – of liever nog: regelmatig – een column wil schrijven voor ons blad.

Wat zoeken we?

Een column is een korte, persoonlijke tekst waarin je deelt wat je ziet, meemaakt of waar je over nadenkt. Het is geen meditatie, geen overdenking en ook geen nieuwsbericht. Het is een klein inkijkje in jouw eigen blik op het leven: soms licht of vermakelijk, soms kritisch of serieus, maar altijd persoonlijk en authentiek.

Moet je schrijfervaring hebben?

Absoluut niet! Als je plezier hebt in taal en iets wilt delen uit je dagelijks leven of jouw eigen geloofsweg, dan ben je precies degene die we zoeken. Laat het ons weten!

Clazien, Joke, Sander, Erika

.....

Onder Gods vleugels

Waar vind je rust
in een wereld vol onrust
Onder Gods vleugels
mag je schuilen
in een wereld vol gevaar
Hij geeft je raad
Als je worstelt
met je vragen
Als je niet meer
verder kan
zal Hij je dragen
Daar ben je geborgen
Niet alleen vandaag
maar ook morgen
en tot in eeuwigheid

Adressenlijst

Vergeten we niet de langdurig zieken en de ouderen, leden en oud leden, die buiten onze gemeente verblijven? Verras ze met een kaartje of bezoekje, daar worden ze erg blij van.

De adressen van mensen die in woonzorgcentra, verpleegtehuizen of thuis verblijven:

Marieke Suur

Mevr. J. Bakker-Otten

Mevr. J. Versteeg-Doornenbal

Lotte Overbeek

Dhr. en Mevr. Leen-van Breugel

Mevr. C.H.J. Timmer-Schalkwijk

Mevr. G.M. Doornenbal-Zwijnenburg

Brenda Heek – van Beusekom

Dhr. Antoon van Dijk

Mevr. Leida Schalijs - Verhoef

Hanneke Kersbergen

Mevr. De Kruijf-Stigter

I.v.m. privacywetgeving worden de adressen niet online getoond. Wilt u graag een kaartje sturen of een bezoekje brengen? Neem contact op met de reactie.

Zijn we iemand vergeten, of staat er iets verkeerd in deze lijst?
Laat het ons a.u.b. weten!

Kijk voor de actuele kerkelijke activiteiten in de agenda van de kerk-app, of kijk op:
www.hervormdbenshop.protestantsekerk.net/agendapagina

.....
De volgende Sonar verschijnt op: 27 september '26

Inleverdatum: 10 **september** '26

Redactie: Erika Copier, Clazien Schep, Sander Schouten en Joke de With

Contact: red.hervormdbenshop@gmail.com